

Novetat editorial

L'última novel·la de l'escriptor valencià és 'La mà de ningú'

Vicent Usó: "La novel·la negra permet una bona anàlisi de la realitat"

Després de nou novel·les publicades i d'haver quedat finalista del premi Sant Jordi en dues ocasions amb '*Les ales enceses*' i '*El músic del bulevard Rossini*', Vicent Usó publica la seva primera novel·la "estrictament negra", '*La mà de ningú*' (Proa)

JORDI NOPCA

Barcelona | Actualitzada el 09/11/2011 17:01

"La novel·la negra permet una bona anàlisi de la realitat", explica l'escriptor de Vila-Real Vicent Usó. Un any després de la seva participació al llibre col·lectiu *Subsòl* (Bromera) i dos anys més tard d'*El músic del bulevard Rossini*, finalista del premi Sant Jordi 2008, Usó s'ha apropiat a un gènere que fins ara només havia fet servir tangencialment en alguna de les seves novel·les anteriors, cas de *La mirada de Nicodemus* (3i4, 1995) intriga al voltant de la construcció de la catedral de Sant Pere de Roma. "A més de ser una bona eina de penetració social, la novel·la negra desenvolupa tècniques molt eficaces per al lector: m'ho he passat molt bé fent-les servir".

L'escriptor de Vila-real Vicent Usó, a la llibreria Proa espais

L'espurna que desencadena la trama de *La mà de ningú* és la troballa, per part d'un pagès de 76 anys i antic combatent a la guerra d'Indoxina, d'una mà amputada enmig d'un camí rural d'un poble tranquil del nord de França. A partir d'aquí, la novel·la creix amb cinc personatges més, cinc personatges de vides aparentment senzilles i corrents que amaguen totes algun secret. Un transportista que parla tot el dia amb una amant imaginària, un immigrant senegalès que ven pel·lícules al metro de París, una ocupa que es dedica a fer malabars, un metge vidu amb dues filles petites, i una que treballa en el celler d'un castell de la Borgonya arran d'una història de maltractament, són els personatges que fan avançar aquesta novel·la que té la voluntat de fer un retrat social realista: "Tenia la possibilitat d'analitzar sis realitats socials amb problemàtiques particulars –diu Usó–. Un dels reptes més grans del llibre era equilibrar les singularitats de cadascun dels personatges amb la trama principal. No podia decantar la balança cap a la fragmentació, però tampoc cap a la història única".

Una novel·la coral sobre la maldat humana

"Totes les meves novel·les tenen tendència a ser corals, no em puc resistir a treballar els personatges que tenen potencial, així que acabo prescindint d'un protagonista", afegeix l'autor. A *La mà de ningú*, Usó explora també els límits de la maldat humana: "Parla del mal, però potser el grau de brutalitat que assoleixen alguns fets que tenen a veure amb la novel·la és tan gran i tan profund que ens portaria a plantejar-nos el tema en termes molt radicals. També parla, però, de maldats menors, maldats quotidianes, perquè els personatges es plantegen com veuen la vida, i les seves decisions, actes i pensaments tenen a veure amb el bé i el mal", diu l'escriptor, que encara no s'ha posat a treballar en cap altre llibre: "No treballo amb gaire previsibilitat, prefereixo anar-me sorprenent a mi mateix amb històries i gèneres que no sé on em portaran".